

वनो रोहन्तीति तमादिशेत् । कपोतवर्णप्रतिमः पा-
ण्डुरधरः । स्थिराः विदीर्णतारङ्गिताः । पिङ्गका-
वन्तः संरोहणायां वे मांसाङ्गुरास्तद्वुक्ताः । संरुद-
लिङ्गमाह “रुदवर्तानमयन्विमन्मृदमरुजं ब्रणम् ।
त्वक्पत्रं समतलं सम्यग्गुणं विनिर्दिशेत् । रुद-
वर्तानं संरुदछावमाणम् । समतलं अनिम्रम् । सु-
खसाध्यत्वादिकमाह “तद्वर्णसजः सुखे देशे तरुण-
स्यातुपट्टवः । धीमतोऽभिनवः काले सुखे साध्यः सुख-
ब्रणः” । सुखे देशे ममेरहिते । अतुपट्टवः ज्वररुणा
नासकासारोचकादिरहितः । धीमतः पथ्यसेविनः ।
सुखे काले हेमन्ते शिशिरे च । “गुणैरन्यतरैरभिहीनः
रक्तो ब्रणः कृतः । भवैर्विहीनो विशेषस्त्वसाध्यो नि-
रुपक्रमः” । एभिस्त्वङ्मांसजत्वादिभिः । निरुपक्रमः
अतुपक्रान्तः चिररुमेक्षित इति यावत् । “वसामेदोऽथ-
मज्जानं मस्तुकिङ्गुलं यः सवेत् । आगन्तुजो ब्रणः सि-
ध्यन्न सिध्येद्दोषवन्मयः” । मस्तुकिङ्गं मस्तुकाभ्यन्त-
रुच्छेदः “कुठिनां विमलुटानां शोषिणां मधुमेक्षिनाम् ।
ब्रणाः लक्ष्णेण सिध्यन्ति येषां चापि ब्रणे ब्रणः” । अ-
रिदमाह “दहन्ते चान्तरत्नं बहिःशीताश्च ये
ब्रणाः । दहन्ते बहिरत्नं भवन्त्यन्तश्च शीतकाः ।
प्राणमांसवज्जवासकासारोचकपोडिताः । पट्टप्यद-
धिरा ब्रणा ये चापि ममेक्षु । क्रियाभिः सम्यगारम्भा
न सिध्यन्ति च ये ब्रणाः । चिकित्सेष्वैव तान् वेदाः
संरक्षन्तात्मनो यगः । मद्यागुवांल्लघुमनः पद्मचन्दन-
चम्पकैः । समन्वा दिव्यगन्धाश्च सुमूर्ध्ना ब्रणाः
कृताः” । ममेक्षु पादुनाभिद्वयविक्षु । सुमना
जातिः । दिव्यगन्धाः पारिजातादिगन्धाः । अथागन्तु-
ब्रणस्य निदानमाह “नानाधारासुखैः शब्दैर्नानास्थान
निपातितैः । भवन्ति नानाकृतयो ब्रणास्तास्तादि-
बोध मे” । नाना धारा सुखानि येषां तैः शब्दैः अर्ज-
चन्द्र खड्गभक्तुल्लङ्घ्यशरादिभिः । नानाकृतयः पट्टा-
कृतयः । ता आकतीराह “किञ्च भिन्नं तथा विद्
अतं पिशितमेव च । दृष्टमाकुलं च तेषां वक्ष्या-
मि वक्ष्यम्” । तत्र किञ्च वक्ष्यमाह “तिर्यक्-
किञ्च कञ्जुवापि बो ब्रणस्त्वायतो भवेत् । मातस्य पा-
तरं तडि किञ्चमित्यभिधीयते” । यो ब्रणः तिर्यक्किञ्चः
खड्गादिकततिर्यक्केटयुतः । कञ्जुवापि अथवा खड्-
गादिकतरक्तो ब्रणः आयतः दीर्घः । आवत इति

तिर्यक्किञ्चस्य कञ्जोश्च विशेषणम् । मातस्य पातन
मातस्यैकदेशस्य केटम पृथक्करणं वा किञ्चमित्यभिधी-
यते । भिन्नमाह “यत्किञ्चान्तेषु खड्गाद्यविषाणैराशयो
कृतः । यत् किञ्चित् प्रसरेत्तडि भिन्नमित्यभिधीयते” ।
आशयः कोष्ठः । कोष्ठभेदस्य वक्ष्यमाह “स्थानान्य-
नग्निपक्वानां मूलस्य रुधिरस्य च । हृदयकुः फु-
फुस्य कोष्ठ इत्यभिधीयते । तस्मिन् भिन्ने रक्तपूर्णं
ज्वरोदाहस्य जायते । मूलमार्गगुदाद्येभ्यो रक्तं श्लाघाह
नयति । मूर्च्छा नासकृपाध्मानमभक्तच्छन्द एव च ।
विषमूलवातसङ्गस्य स्वेदश्लाघोऽतिरक्तता । लोहगन्धि-
त्वमास्यस्य गात्रदोर्गन्धमेव च । हृदि मूलं पार्श्व-
योश्च विशेषस्याभिधीयते” । तस्मिन् कोष्ठे । भिन्ने
यत्प्रादिभिः । रक्तपूर्णे कोष्ठे तस्मादङ्गाङ्गिजात् सु-
तेन रक्तेन पूर्णे वा ज्वरादयो जायन्ते । आमाशये
पकाशये च रक्तपूर्णं वक्ष्यभेदमाह “आमाशयस्य
रुधिरं रुधिरं रुदयत्यपि । आध्मानमतिमातस्य मू-
लस्य भगदाहस्यम् । पकाशयमते रक्ते रुजा गौरवमेव
च । अधःकाये विशेषेण शीतता च भवेद्विह” । रुजा-
गूचम् । गौरवं पकाशये । अधःकाये नाभेरधोदेशे
विशेषेण गौरवमित्यन्वयः । शीतता च भवेद्विह रक्त
नाभेरधोदेशे शीतता च स्यात् वा च व्याधिस्त्वभा-
वात् । विहमाह “सूक्ष्मास्यश्ल्याभिहतं पदं गत्वा-
शयं विना । उत्तुष्टितं निर्गतं वा तद्विहमिति नि-
र्दिशेत्” । आशयं विना कोष्ठं विना । उत्तुष्टितं अ-
निर्गतश्ल्यम् । निर्गतं वा निर्गतश्ल्यं वा । वयस्यस्य
ब्रणस्य वक्ष्यमाह । “श्ल्यां वयोधं पिङ्गकायुतस्य सुह-
र्षुः शोषितवाहनम् । खट्वतं सुदुसुदवत्त्वमांसं
ब्रणं वयस्यं वरुजं वदन्ति” । सुहर्षुः शोषितवाहनं
यदा यदा श्ल्यं चरितं तदा तदा रुधिरं वदति ।
वदतं उत्थितसुहम् । कोष्ठस्थितस्य श्ल्यस्य वक्ष्यमाह
“त्यचोऽतोत्य शिरादीनि भिन्नाङ्गं परिहृत्य वा । कोष्ठे
प्रतिष्ठितं श्ल्यं गुह्यादुक्तातुपट्टवान्” । त्वचः सप्तापि
अतिरक्तस्य कृतातुपट्टवान् आटोषानाहो ब्रणस्येनात्
पुरीषदर्शनम् । असाध्यस्य कोष्ठस्वरक्तस्य पुरीषस्य वक्ष-
्यमाह “कोष्ठान्तर्लोहितं पाण्डु शीतपादकराननम् ।
शीतोष्णं रक्तेनैवमानस्य विवर्जयेत्” । आनन्दं आ-
नाहवन्तम् । अतमाह “नातिस्निग्धं नातिभिन्नमभयो-
बोद्धव्यमित्यम् । विषमं ब्रणमङ्गं यत्तव अतं परिकी-